

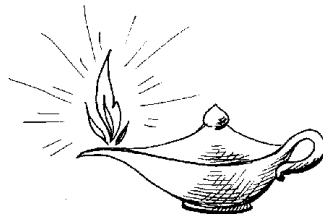
Piatok 04.04.

Preto ho chceli chytiť, ale nik nepoložil naň ruky, lebo ešte neprišla jeho hodina. Jn 7, 30

Zbožná žena rozprávala Majstrovi, že bola ráno pri spovedi. „Neviem si vás predstaviť, ako vyznávate nejaký ťažký hriech,“ povedal jej Majster. „Z čoho ste sa spovedali?“ „Nuž, nechcelo sa mi ísť v nedelu na omšu a vynadala mužovi. A raz som na celý týždeň vyhnala z domu svokru!“ „Ale to bolo už pred piatimi rokmi, nie? Odvtedy ste určite boli pri spovedi viackrát.“ „To áno, ale ja sa z toho spovedám zakaždým. Jednoducho na to rada spomínam!“

Chytiť a umlčať. To je heslo ľudí ktorý nenávidia pravdu. Očist'ujeme sa, poznáme toľko spôsobu očist'ovania. Existuje aj očist'ovanie od nepohodlných, ľudí, názorov. Umlčíme, odhodíme každý hlas, ktorý nám hovorí aký môžeme byť, koľko dobra môžeme urobiť. My by sme boli najradšej, aby nám to nik nepripomínal. Láska ale nemôže nehovoriť, ona obracia, buduje človeka. Ježiš prichádza do Jeruzalema, aby ľudí skutočne očistil. My s tým máme problém, sú hriechy v našom živote, z ktorých sme sa už toľkokrát vyspovedali a stále nás prenasledujú, prinášajú nám smútok, depky. Sú dokonca aj hriechy, na ktoré radi spomíname, tešíme sa z nich ako som sa opil, ale som mu to dal, ponížil, ublížil, tak mu treba.... Dovoľme Ježišovi očistiť nás od všetkého zlého, očistiť našu minulosť, naše spomienky, túžby. Dovoľme, aby sa nás dotkol.

Mám niečo zlé v minulosti čo ma stále prenasleduje? Dokážem to dať Bohu, aby ma očistil?



Sobota 05.04.

Keď počuli Ježišove slová, niektorí zo zástupu hovorili: „Toto je naozaj prorok.“ Druhí tvrdili: „Mesiáš je to.“ Ale iní namietali: „Vari z Galiley príde Mesiáš?! A nehovorí Písmo: Mesiáš príde z Dávidovho potomstva, z mestečka Betlehem, odkiaľ bol Dávid?“ „A tak nastala preňho v zástupe roztržka. Jn 7,40-43

Majster rád rozprával vtipy. Dnes povedal svojim žiakom tento vtíp: Lev si zvolal na poradu všetky zvieratká z lesa a hovorí im: -No zvieratká, zajtra ideme na výlet. A žaba po ňom škreklavým hlasom opakovala: -No zvieratká, zajtra ideme na výlet. A lev pokračuje: -Zajtra o 7:00 hod. sa tu stretneme. A žaba zasa opakuje: -Zajtra o 7:00 hod. sa tu stretneme. Lev sa škreklavo pozrie na žabu a povie: -No a to zelené zvieratko s tou veľkou papuľou nepôjde nikam. A žaba nato: - Chudák krokodíl a ten sa tak tešil...

Človek si tak nerád priznáva pravdu o sebe, o druhých, o Bohu. Vždy sa nájde niekto, kto si to odnesie. Na koho možno zvaliť vinu, koho možno odpáliť, odpísať. Robíme príliš často unáhlené závery. Človek tak nerád priznáva pravdu

o Ježišovi. Povieme si: „Ja som už niečo s Ježišom zažil, poznám ho, viem, čoho je schopný.“ Pritom nevieme o ňom nič alebo len veľmi málo. Podobáme sa na žabu z toho vtípu, opakujeme po druhých naučené frázy, postoje, argumenty, ktoré sú mnohokrát proti Bohu, spôsobu života, ku ktorému nás vyzýva. Nedovoľíme, aby sa nás dotkla pravda. V tom bola choroba Ježišových rodákov. Neprijali pravdu. Ľahšie je odpísať ako považovať. Dôsledok: vznikne roztržka. Koľko roztržiek, hádok vzniká v našej blízkosti pre tvrdohlavosť. Ježiš nás vyzýva, aby sme to s ním myslíme vážne.

Nerobím príliš unáhlené závery? Neodpisujem ľudí?

# Pôstne listy 2025

štvrtý TÝŽDEŇ

Farnosť svätého Jozefa Robotníka - SALEZIÁNI NOVÁ DUBNICA

Štvrtá pôstna nedeľa  
30.03.

Éšte bol d'aleko, keď ho zazrel jeho otec, a bolo mu ho ľúto. Pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. Lk 15,20

Majster rozprával príbeh bezbožného mladého človeka: „Nahnevany chlapec raz vyšiel za mesto a začal hrozne preklínať a rúhať sa Bohu. Ba vyťahol aj meč proti nebu a zvolal: „Bože, až si Bohom a máš moc, bi sa so mnou!“ Čo sa však stalo? Neprišli hromy blesky, ale z neba padol k jeho nohám lístok, na ktorom bolo napísané: „Čo sa ti stalo, kto ti ublížil, potrebuješ pomoc?“ Mladenec žasol nad tým, čo čítal, že Boh mu namiesto trestu ponúka pomoc, zaujíma sa o neho. Boh nechce s nami bojovať mečom, používa inú zbraň, milosrdnú lásku.

Zlo, hriech z nás robí osamelých a zranených ľudí. Príbeh o mámotratnom synovi je venovaný všetkým, ktorí si myslia, že ich Boh opustil a tak sa nechávajú zraňovať životom. Ježiš nám v podobenstve o mámotratnom synovi odhaľuje obraz Boha ako Otca, ktorý beží, aby privítal svojho syna páchnuceho po sviniach.

Padá mu okolo krku a bozkáva ho prv, než si vypočuje jeho pripravenú reč! Otec neprejavuje lásku ako odozvu na synovo vyznanie. Hnaný súcitom sám seba ponížuje, berie na seba úlohu a spôsob sluhu a beží, aby privítal svojho odcudzeného syna. Chlapec je zaskočený. Zmôže sa len na pár slov, vyhlasuje, že zhrešil a nie je hodný byť nazývaný synom. Už sa nepokúša zmanipulovať otca, aby získal pre seba akú-takú výhodu. Mení svoje zmyšľanie a v okamihu úprimného pokánia prijíma ako fakt, že bol nájdený. Tento príbeh odhaľuje, čo z nás robí Boh, keď sa odvážime nastúpiť na cestu pokánia. Predstavte si, že maliar dostane veľké plátno, aby namaloval krásny obraz. Jedného dňa z roztržitosti poleje roh plátna čiernou farbou. Rozhodne sa teda, že z neho ten kus odstrihne a obraz urobí trochu

menší. Potom sa mu zase niečo nevydarí a opäť obraz zmenší. A to sa niekoľkokrát zopakuje. Mal to byť veľký obraz, ale zostal z toho iba malý obrázok, aj keď je veľmi pekný, no už nie je tým, čím mal byť. Mal to byť veľký obraz, no je z toho miniatúra. Toto je ničenie života. Čo však robí Boh v našom pokání? Maliar polial obraz čiernou farbou (hriechom) na mieste, kde mala byť lúka a obraz zachráni tak, že tam namaľuje les. Na inom mieste sa zase niečo nepodarí, tak tam namiesto lesa namaľuje hory. Ten obraz sa síce mení, ale stále zostáva celý. Boh nás cez pokánie premal'ováva, je ochotný svojou milosrdnou láskou vždy vytvoriť krásne dielo všade tam, kde to pokážime.

Je v mojom živote niečo, čo nechcem dať Bohu premal'ovať? Už som pocítil Božie milosrdenstvo?

**Predsavzatie:**

Dávať si pozor, aby som nerobil unáhlené závery, neodpisoval a neodsudzoval ľudí. Snažiť sa hľadať pravdu v náročných situáciách, ktoré zažívam.

Pane, pomôž mi byť úprimným a pravdivým k svojmu životu.



## Pondelok 31.03.

**Ježiš mu povedal: „Chod', tvoj syn žije!“ On uveril Ježišovmu slovu a šiel. Ešte bol na ceste, keď mu prišli sluhovia naproti a hovorili, že jeho dieťa žije.** Jn 4,50-51

**Majster pozoroval ženu ako sedí v prázdnom kostole, hlavu položenú v dlaniach. Ubehla hodina. Potom dve hodiny. Ešte stále tam bola. Majster nakoniec usúdil, že tá žena musí niečím veľmi trpieť, a pretože túžil byť nejako nápomocný, prišiel k nej a oslovil ju: „Mohol by som vám nejako pomôcť?“ „Nie, ďakujem, Otče,“ odmietla s rozhodnosťou. „Práve sa mi dostávalo všetkej pomoci, ktorá mi je potrebná - teda kým ste ma nevyrušili!“**

**U**verit' v Božiu pomoc. Modlíme sa, chodíme do kostola, považujeme sa za veriacich a predsa máme problém, nevieme sa spoľahnúť na Božiu pomoc. Poznáme heslo: „Pomôž si, človeče, aj Boh ti pomôže.“ No my ostávame len pri prvej časti vety. Ježiš v dnešnom evanjeliu neurobil zázrak pred očami otca. My by sme možno na Ježišove slová reagovali: „Tak to je síce pekné, čo hovoríš, no neviem, či to pomôže.“ Ježiš povedal a otec uveril, preto ho čakala radostná správa na ceste. Kolkto prísľubov možno nájsť vo Svätom Písme, ktoré sú adresované aj nám. Prečo to potom nefunguje? Vari Boh zabúda? Nie Boh, to niečo v nás sa pokazilo, nie je v poriadku. Dôvera, schopnosť spoľahnúť sa na Ježišovo slovo. My počúvame na našich cestách málo radostných

správ. **Možno nám chýba schopnosť stretnúť sa s Ježišom, ktorý je schopný poskytnúť všetku pomoc, ktorú potrebujeme.**

**Ktorý Ježišov prísľub sa mi najviac páči? Dnes si nájdi čas a pozri si v evanjeliu Ježišove prísľuby.**



## Utorok 01.04.

**Ježiš mu vravel: „Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ A ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil.** Jn 5,8

**Jeden žiak sa spýtal majstra: "Čo mi majstre môžete dať?" Majster mu odpovedal: "Nemôžem ti dať nič, čo už nemáš, ale môžem ti vziať mnohé, čo je cudzie tvojej pravej prirodzenosti."**

**Život, najmä mladý, charakterizuje pohyb. Škoda, že aj nám, zdravým, začína pohyb chýbať. Všetci sme občas na vozíčkoch: autá, autobusy, počítač, telka... čo všetko nás ochromuje? Ježišova výzva: „vezmi si lôžko“ je aktuálna.**

Vezmi si so sebou všetko, čo ťa ťaží, čo ťa ochromuje, bolí a odhod' to. Sme živí ľudia, obdarení možnosťou pohybu. Sme na ceste k schopnosti byť dobrým človekom. **No na každej ceste k dokonalosti každý trochu kríva,** každému niečo prekáža, spomaľuje ho. Ak chceme byť blízko Bohu, musíme kráčať do kopca. Nebojme sa námahy, pohodlne sa ide len dole kopcom. Námaha nie je choroba. Je to normálny stav, ktorý rozvíja naše duchovné aj telesné sily.

**Je niečo, čoho sa nechcem vzdáť, čo mi prekáža byť dobrým?**

**Zanechaj na chvíľu svoje starosti, schovaj sa trochu pred svojimi hlučnými myšlienkami. Odhod' svoje rozptýlenie. Zaoberaj sa Bohom a oddýchni si trochu v Ňom. Vojdi do záhrady svojho srdca, vyžeň všetko preč okrem Boha a tých vecí, čo Ťi pomôžu byť s ním.** (Sv Anselm)

## Streda 02.04.

**Ježiš povedal Židom: „Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.“** Jn 5,17

**Majster raz porovnával život s rastom bambusu: „Čínsky bambus je veľmi zvláštna rastlina. Keď ho zasadíte, prvé štyri roky vôbec nerastie – aspoň nám sa to tak zdá. Človek**

**by mal pokušenie vykopat' a zasadiť si radšej niečo iné. Ale trpezliví čínski záhradníci vedia svoje. Preto rastlinku trpezlivo okopávajú a polievajú, aj keď je stále rovnako malá. Potom sa však niečo stane. V priebehu piateho roka vyrastie zrazu za 60 dní do 30 metrovej výšky. Keby ste ho videli a nevedeli by ste, ako rastie, čo by ste povedali? Že vyrástol za 60 dní alebo za 5 rokov? Tak takto to je v živote človeka, ktorý rastie vo vnútri.“**

**Je to pekný obraz nášho života. Niekedy sa celé roky snažíme a snažíme... a zdá sa, že sa nedeje vôbec nič. Ak však trpezlivo robíš to, čo je správne, výsledok sa určite dostaví a tvoje úsilie bude odmenené. Boh Otec pracuje neustále. Nám sa možno zdá, akoby Boh po stvorení sveta všetko nechal tak. Máme pocit, že sme odkázaní sami na seba. Pracujeme, naháňame sa, sme netpezliví, všetko by sme chceli mať hneď. Sme znechutení, ak naše úsilie neprináša ovocie. Bonnie Prudden má jednu peknú myšlienku: „Nemôžeš prinútiť hodiny, aby šli naspäť, môžeš ich však znovu natiahnuť.“ Tak veľmi sa snažíme naprávať to, čo sme v živote pokazili, až zabúdame na to podstatné - **natáňovať hodiny nášho života.** Učiť sa robiť veci dobre, s radosťou, tak, ako to robí Boh. On pracuje inak ako človek, potrebujeme sa učiť vnímať Jeho spôsob práce, ktorý je znázomený vo Svätom Písme.**

**Dnes večer si položím otázku: je s mojou dnešnou prácou Boh spokojný?**



## Štvrtok 03.04.

**Skúmame Písma, lebo si myslíte, že v nich máte večný život, a práve ony svedčia o mne. Lenže vy nechcete prísť ku mne, aby ste mali život.** Jn 5,39-40

**Žiak prišiel za majstrom s otázkou: „Kedy človek môže zakúšať ovocie večného života?“ Majster mu vyrozprával príhodu, ktorú raz zažil v nemocnici: „V jednej nemocnici ležal ťažko chorý pacient, ktorý neveril v Boha. Ošetrovala ho istá reholná sestra s veľkou obetavosťou a láskou. Keď chorý videl s akou láskou sa o neho stará, posmešne povedal: „To ale bude pre vás veľké sklamanie, sestrička, až raz zomriete a zistíte, že žiadne nebo neexistuje a vy ste sa tu takto zbytočne trápiť!“ Sestra sa na neho s láskou pozrie, usmeje sa a povie: „Mňa teraz nezaujímajú nebo, keď zomriem, ale nebo, ktoré zažívam teraz, keď sa môžem starať o tých, ktorí to potrebujú v radosť, ktorú zažívam**

**v tomto živote, keď môžem slúžiť Láске.“**

**Ľudia sú tak šťastní, do akých rúk svoje šťastie vkladajú.** Ak vkladám šťastie do vecí, ľudí, práce, dostanem len to potešenie, čo mi môžu dať. Radosť závisí od životného štýlu, ktorý sa zakladá na poznaní. Sú ľudia, ktorí si myslia, že tento svet je jedným veľkým trápením, že radosť možno zažiť až po smrti, vo večnom živote. Sú aj takí, ktorí nemajú ani tucha, čo znamená večný život. Ježiš nám hovorí, že ak chceme mať večný život, **musíme prísť k nemu. Vložiť svoje šťastie do jeho blízkosti.** Každý deň je tým najlepším dňom v roku, v ktorom môžeš prežiť radosť Božieho Kráľovstva. Nestič poznať, rozanalyzovať život, vedieť čo na koho zaberie, aby sme dosiahli svoje. Večný život je život v Božej blízkosti.

**Čo mi robí najväčšiu radosť? Do akých rúk vkladám svoje šťastie?**